ଶ୍ରୀ ଶିବଜୀ

ବନାମ

ଶ୍ରୀ ରଘୁନାଥ (ମୃତ) ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଫେବୃଆରୀ 20, 1997

[କେ. ରାମସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଏସ୍. ସାଗହିର ଅହମ୍ମଦ ନ୍ୟାୟାଧୀଶଦ୍ୱୟ]

ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଆଶ୍ୱସ୍ତି ଅଧିନିୟମ, 1963:

ଚୁକ୍ତିନାମାର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମା- ଜମିର ଯୁଗ୍ମ କ୍ରେତା - ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପାଦିତ ବିକ୍ରୟ ଚୁକ୍ତିନାମା, ଯେ ସେ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ତାଙ୍କର ଅଂଶ ଅନ୍ୟ ବାଦୀ-ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବେ - ପ୍ରତିବାଦୀ ତୃତୀୟ ପକ୍ଷକୁ ଜମି ବିକ୍ରୟ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ବିକ୍ରୟ ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ ବିକ୍ରୟ ଦଲିଲ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ମନା କରୁଛନ୍ତି - ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମା- ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଆବେଦନ ଯେ ବିକ୍ରୟ ଚୁକ୍ତିନାମା ତାଙ୍କ ଉପରେ ଜାଲିଆତି କରି ସମ୍ପାଦିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଦସ୍ତାବିଜଟି ଚିରସ୍ଥାୟୀତ୍ୱ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିୟମ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାରେ ଅବୈଧ ଥିଲା, ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଅପିଲୀୟ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା- ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା ଯେ ବିକ୍ରୟ ଚୁକ୍ତିନାମା ଏକ ବୈଧ ଦଲିଲ ଥିଲା ବୋଲି ଅଧସ୍ତନ ଅଦାଲତଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ନଥିଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ସତ୍ୟତାର ସମକାଳୀନ ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଏହା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ସମ୍ପତ୍ତି ସ୍ୱତ୍ୱ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବାରେ ତାଙ୍କର ଅଧିକାର ଉପରେ ନିଷେଧାଜ୍ଞା ନୁହେଁ- ଏହା ସମ୍ପତ୍ତିରେ ତାଙ୍କର ଅଂଶ ସହିତ କାରବାର କରିବାର ଅଧିକାର ଉପରେ ଏକ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଅଟେ ଏବଂ ଏହା ଜମି ସହିତ ଭାର ଭାବେ ରହେ - ଯେତେବେଳେ ଆବେଦନକାରୀ ପରବର୍ତ୍ତୀ କ୍ରେତା ଭାବରେ ସମ୍ପତ୍ତି କିଣିଥିଲେ, ସେ ବିକ୍ରୟ ପାଇଁ ଉକ୍ତ ଚୁକ୍ତିନାମାର ବିଜ୍ଞପ୍ତି ସହିତ ଏହାକୁ କିଣିଥିଲେ, ତେଣୁ ସେ କୌଣସି ବୈଧ ସ୍ୱତ୍ୱ ପାଇପାରିନଥିଲେ; ଏବଂ ଚୁକ୍ତିନାମା ବୈଧ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କୁ ଆବଦ୍ଧ କରେ ।

ସମ୍ପତ୍ତି ହସ୍ତାନ୍ତର ଅଧିନିୟମ 1882 :

ଧାରା 14, 40 ଏବଂ 54 - ଚିରସ୍ଥାୟୀତ୍ୱ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିୟମ - ବିକ୍ରୟ ଚୁକ୍ତିନାମା - ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା ଯେ, ଯେଉଁଠାରେ ଏକ ଚୁକ୍ତିନାମା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଛି ଯେଉଁଥିରେ ଉପସ୍ଥାପନାରେ କୌଣସି ସ୍ୱାର୍ଥ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇନାହିଁ, ଚିରସ୍ଥାୟୀତ୍ୱର ନିୟମର କୌଣସି ପ୍ରୟୋଗ ନାହିଁ- ଚୁକ୍ତିନାମା ସହ-ମାଲିକଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ଏକ ପୂର୍ବ-ଅଧିକାର ପ୍ରକୃତିର - ଏହା ସେତେବେଳେ ପ୍ରୟୋଗଯୋଗ୍ୟ ହୁଏ ଯେତେବେଳେ ସହ-ମାଲିକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜମିକୁ ତୃତୀୟ ପକ୍ଷଙ୍କୁ ସ୍ୱତ୍ୱ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରୟାସ କରାଯାଏ ।

ରାମବରନ ବନାମ ରାମ ମୋହିତ, [1967] **1 ଏସ. ସି. ଆର. 293,** ଏହା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲୀୟ ଅଧିକାରିତା :ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 539/1986 ।

ଏସ୍.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 323/1974ରେ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 28.8.85 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀ ପାଇଁ ୱାଇ. ପି. ରାଓ ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ବିବେକ ଗମ୍ଭୀର ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ପ୍ରତିସ୍ଥାପନ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା । ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ ଅଗଷ୍ଟ 28, 1985 ରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି ଏମ୍. ପି. ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ରାୟରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି ।

ଆବେଦନକାରୀ ହେଉଛନ୍ତି ରାମାଜୀ ଗୁଜରଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଶ୍ରୀମତୀ ରେଶମବାଈଙ୍କ ପରବର୍ତ୍ତୀ କ୍ରେତା । ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ମୃତ ଉତ୍ତରଦାତା ଏବଂ ରେଶମବାଈ ମିଳିତ ଭାବରେ 1966 ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ 26 ତାରିଖରେ 9 ଏକର 2 ଡେସିମାଲ ଜମି ବିକ୍ରୟ ଦଲିଲରେ କ୍ରୟ କରିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ରେଶମବାଈଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ସମସାମୟିକ ବିକ୍ରୟ ଚୁକ୍ତିନାମା କରାଯାଇଥିଲା ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ ବିକ୍ରୟ ଦଲିଲ ଅଧୀନରେ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ତାଙ୍କର ଅଂଶ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ସହମତ ହୋଇଥିଲେ । ବିକ୍ରୟ ଅନୁଯାୟୀ, ଏହା ବିବାଦୀୟ ନୁହେଁ, ଏକ ମୌଖିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଥିଲା ଯାହା ଅନୁଯାୟୀ ପକ୍ଷମାନେ ବିକ୍ରୟ ଦଲିଲରେ

ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଜମିର ନିଜ ନିଜ ଦଖଲରେ ଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ରେଶମବାଈ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଜମି ବିକ୍ରୟ କରିବାକୁ ପ୍ରୟାସ କରିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 20 ଜାନୁଆରୀ 1969 ରେ ବିକ୍ରୟ ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ ବିକ୍ରୟ ଦଲିଲ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ତାଙ୍କୁ ଆହ୍ୱାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଜାନୁଆରୀ 24, 1969ତାରିଖରେ ତାଙ୍କର ଉତ୍ତରରେ, ସେ ତାଙ୍କୁ ଜମି ବିକ୍ରୟ କରିବାକୁ ସହମତ ହୋଇଥିବା କଥାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ବିକ୍ରୟ କରିବାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଦେଇଥିଲେ । ରେଶମ୍ବାଇ ବିକ୍ରୟ ଦଲିଲ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କର ଦାୟିତ୍ୱକୁ ମଧ୍ୟ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ। ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଉତ୍ତରଦାତା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲେ । ମକଦ୍ଦମାରେ ନିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଥିଲା ଯେ ବିକ୍ରୟ ଦଲିଲ ଏକ ଜାଲିଆତି ଦସ୍ତାବିଜ ଥିଲା ଯାହା ତାଙ୍କ ଅଧିକାରକୁ ପ୍ରତିହତ କରିବା ପାଇଁ ଅସ୍ତିତ୍ୱରେ ଅଣାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେ ବିକ୍ରୟ ଦଲିଲ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ଦାୟୀ ନଥିଲେ । ଅନ୍ୟ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଦସ୍ତାବିଜଟି ଚିରସ୍ଥାୟୀତ୍ୱ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିୟମ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ହେବାରୁ ଅବୈଧ ଥିଲା । ଆହୁରି ଯୁକ୍ତି ଉଠିଥିଲା ଯେ ଯେହେତୁ ଚୁକ୍ତିନାମା ତାଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତିର ସ୍ୱତ୍ୱ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବାର ଅଧିକାର ଉପରେ ସରକାରୀ ନିଷେଧାଜ୍ଞା ଲଗାଇଥିଲା, ଏହା ଅବୈଧ ଥିଲା । ଅଧସ୍ତନ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତାଙ୍କ ଅଧିକାରକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ମକଦ୍ଦମାର ଫଇସଲା କରିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ ।

ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି: ବିକ୍ରୟ ଚୁକ୍ତିନାମା ତାଙ୍କ ଉପରେ ଜାଲିଆତି କରି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିଲା କି ? ସମସ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ରେକର୍ଡ କରାଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟର ସନ୍ଧାନ ସ୍ୱୀକାରାତ୍ମକ ଅଟେ । ତେଣୁ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଏହାକୁ ବିଚାର କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଏହି ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଯଥା ମକଦ୍ଦମା ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ମାଲିକାନା ସତ୍ୱର ଅଧିକାର ଉପରେ ସ୍ଥାୟୀ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଲଗାଏ ଏବଂ ତେଣୁ, ଅବୈଧ, ଏହାର କୌଣସି ପ୍ରଭାବ ନାହିଁ କାରଣ ରେଶମ୍ବାଇ ବିକ୍ରୟ ଚୁକ୍ତିନାମା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିଥିବା ଏବଂ ଏହାକୁ ଏକ ବୈଧ ଦଲିଲ ଭାବରେ ପ୍ରମାଣିତ ହେବା ପରେ, ଚୁକ୍ତିନାମା ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଚୁକ୍ତିପତ୍ର ହୋଇଗଲା । ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଏହା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ସମ୍ପତ୍ତି ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବାର ତାଙ୍କର ଅଧିକାର ଉପରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ନୁହେଁ । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ଏହା ସମ୍ପତ୍ତିରେ ତାଙ୍କର ଅଂଶ ଏବଂ ଜମି ସହିତ ଭାର ଭାବେ ରହେ । ଯେତେବେଳେ ଉତ୍ତରଦାତା ପରବର୍ତ୍ତୀ କ୍ରେତା ଭାବରେ ସମ୍ପତ୍ତି କିଣିଥିଲେ, ସେ ବିକ୍ରୟ ପାଇଁ ଉକ୍ତ ଚୁକ୍ତିନାମାର ବିଜ୍ଞପ୍ତି ସହିତ ଏହାକୁ କିଣିଥିଲେ । ତେଣୁ ସେ କୌଣସି ବୈଧ ସ୍ୱତ୍ୱ ପାଇପାରିନଥିଲେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା

ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇନାହିଁ ଯେ ଚୁକ୍ତିନାମା ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ଚୁକ୍ତିନାମାଟି ବୈଧ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ରେଶମ୍ବାଇଙ୍କୁ ଆବଦ୍ଧ କରିଥାଏ ।

ଅନ୍ୟ ଏକମାତ୍ର ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି: ଏହା ଚିରସ୍ଥାୟୀତ୍ୱ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିୟମର ଉଲ୍ଲଂଘନକାରୀ କି ? ଏହି ବିବାଦ ଅନିର୍ଣ୍ଣିତ ନୁହେଁ । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ *ରାମବାରନ ବନାମ* ରାମ ମୋହିତ, [1967] 1 *SCR 293 ରେ* ରିପୋର୍ଟ ହୋଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ହସ୍ତାନ୍ତର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 14, 40 ଏବଂ 54 ର ପ୍ରଭାବକୁ ବିଚାର କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହିପରି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଛନ୍ତି:

> "ପାଠୟାଙ୍କ 14 ସହିତ ସମ୍ପତ୍ତି ହସ୍ତାନ୍ତର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 54 ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ ଯେ ସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତି ବିକ୍ରୟ ପାଇଁ ଏକ କେବଳ ଚୁକ୍ତିନାମା ସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତିରେ କୌଣସି ସ୍ୱାର୍ଥ ସୃଷ୍ଟି କରେ ନାହିଁ ଏବଂ ତେଣୁ ଏହା ଅନୁସରଣ କରେ ଯେ ଚିରସ୍ଥାୟିତ୍ୱ ନିୟମ ପୂର୍ବ-ଅଧିକାର ହୋଇଥିବା ଚୁକ୍ତିନାମାରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯଦିଓ ବିକଳ୍ପ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାର କୌଣସି ସମୟ ସୀମା ନାହିଁ । ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ସମ୍ପତ୍ତି ହସ୍ତାନ୍ତର ଆଇନର ଅଧିନିୟମ 40ର ଦ୍ୱିତୀୟ ଅନୁଚ୍ଛେଦ ଇଂରାଜୀ ଆଇନରୁ ଏକ ଯଥେଷ୍ଟ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରେ, ଏକ ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ବାଧ୍ୟତା ଯାହା ଜମିରେ କୌଣସି ସ୍ୱାର୍ଥ ସୃଷ୍ଟି କରେ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଯାହା ଜମି ସହିତ ଜଡିତ, ସେହି ଜମିର ଜଣେ ନ୍ୟସ୍ତକାରୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନୀୟ କରାଯାଏ ଯିଏ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିଦାତାଙ୍କଠାରୁ ବିନାମୂଲ୍ୟରେ ନିଅନ୍ତି କିମ୍ବା ମୂଲ୍ୟ ପାଇଁ ନିଅନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ସହିତ ।"ଏହି ପ୍ରକାରର ଏକ ଚୁକ୍ତି କେବଳ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଚୁକ୍ତିନାମା ପରି ସମାନ ଆଧାରରେ ରୁହେ ନାହିଁ, କାରଣ ଏହାକୁ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ସହିତ ଜଣେ ନ୍ୟସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବଳବତ୍ତର କରାଯାଇପାରିବ । ଅଧିନିୟମର ଧାରା 40 ଅନୁଯାୟୀ ବର୍ଣ୍ଣିତ ବିକ୍ରୟ ଚୁକ୍ତିନାମା ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବାଧ୍ୟତା ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଉପରଠାଉରିଆ ସାଦୃଶ୍ୟ ଅଛି ଯାହା ଚୁକ୍ତିନାମାରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ ଏବଂ ସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତିର ମାଲିକାନା ସହିତ ସଂଲଗ୍ନ ହୁଏ, କିନ୍ତୁ ସେଥିରେ ସ୍ୱାର୍ଥ କିମ୍ବା ସମ୍ପତ୍ତିଗତ ଅଧିକାର ପରି ନୁହେଁ ଏବଂ ଇଂରାଜୀ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ କ୍ରୟ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ସ୍ୱାର୍ଥ, ଯେଉଁଥିରେ ଏହି ଉଭୟ ଅଧିକାର କ୍ରେତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଜ୍ଞପ୍ତି ବିନା ମୂଲ୍ୟ ପାଇଁ ପ୍ରତିହତ ହେବାକୁ ଦାୟୀ । କିନ୍ତୁ ଏହି ସାଦୃଶ୍ୟକୁ ଆହୁରି ଆଗକୁ ବଢ଼ାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଇଂରାଜୀ ଆଇନରେ ସମାନ ସମ୍ପତ୍ତି ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ଚିରସ୍ଥାୟୀତ୍ୱ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିୟମ ପୂର୍ବ-ନିଷ୍ପତ୍ତିର ଏକ ଚୁକ୍ତିପତ୍ରରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ କାରଣ ବିଧାନର ଧାରା 40 A ଚୁକ୍ତିନାମାକୁ

ନ୍ୟସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହି ଆଧାରରେ ବଳବତ୍ତର କରେ ନାହିଁ କାରଣ ଏହା ଜମି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସ୍ୱାର୍ଥ ସୃଷ୍ଟି କରେ ।

ତଦନୁଯାୟୀ ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ଏହି ମାମଲାରେ ପୂର୍ବ-ଅଧିକାର ପାଇଁ ଚୁକ୍ତିନାମା ଚିରସ୍ଥାୟୀତ୍ୱ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିୟମକୁ କ୍ଷୁର୍ଣ୍ଣ କରେ ନାହିଁ ଏବଂ ଏହାକୁ ଆଇନଗତ ଭାବରେ ଅବୈଧ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।"

ଉପରୋକ୍ତ ଆଇନର ଦୃଷ୍ଟିରେ, ଯେତେବେଳେ ଏକ ଚୁକ୍ତିନାମା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଛି ଯେଉଁଥିରେ ବର୍ତ୍ତମାନ କୌଣସି ସ୍ୱାର୍ଥ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇନଥାଏ, ସେତେବେଳେ ଚିରସ୍ଥାୟୀତ୍ୱର ନିୟମର କୌଣସି ପ୍ରୟୋଗ ନାହିଁ । ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଏହି ରାଜିନାମା ସହ-ମାଲିକଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ଏକ ପୂର୍ବ-ଅଧିକାରର ସ୍ୱଭାବ ଅଟେ । ତେଣୁ, ଯେତେବେଳେ ସହ-ମାଲିକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜମିକୁ ତୃତୀୟ ପକ୍ଷକୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବାକୁ ପ୍ରୟାସ କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ଏହା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୁଏ । ତେଣୁ, ଚିରସ୍ଥାୟୀତ୍ୱ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିୟମ ଏହି ମାମଲାରେ ତଥ୍ୟ ପ୍ରତି କୌଣସି ପ୍ରୟୋଗ ହୁଏ ନାହିଁ ।

ତଦନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ବିନା ।

R.P. ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
ରାମଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁ
ଅନୁବାଦକ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।